Lecţia 12 - Trăind cu nădejde

Evrei 12

Versete-cheie

„Şi noi, deci, fiindcă suntem înconjuraţi cu un nor aşa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică şi păcatul care ne înfăşoară aşa de lesne şi să alergăm cu stăruinţă în alergarea care ne stă înainte. Să ne uităm ţintă la Căpetenia şi Desăvârşirea credinţei noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a dispreţuit ruşinea şi şade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” (Evrei 12:1, 2).

Rezumat

Creştinii evrei aveau de înfruntat provocări dificile şi trebuiau să alerge cu răbdare cursa pe care Dumnezeu le-a pus-o înainte. Perseverenţa lui Isus în faţa crucii putea fi o sursă de inspiraţie. Experienţele lor erau similare cu disciplinarea pe care tatăl o foloseşte pentru a zidi maturitate în copiii săi. Ei nu trebuiau să fie ca Esau care printr-o decizie proastă a renunţat la binecuvântare. Trebuiau să privească înainte la Ierusalimul ceresc, unde urmau să se bucure de binecuvântările promise.

Tema

O persoană evlavioasă perseverează cu nădejde.

I. De ce să avem nădejde (12:1-3)

IV. De ce vom fi răsplătiţi (12:18-24)

V. De ce trebuie să fim evlavioşi (12:25-29)

II. De ce să fim disciplinaţi (12:4-11)

III. De ce trebuie să avem grijă (12:12-17)